

ת"פ 20/01/17650 - מדינת ישראל נגד זיו אייל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 20-01-17650 מדינת ישראל נ' אייל
בפני כבוד השופט זהר דיבון סגל
מדינת ישראל
המאשימה
יחידת תביעות שלוחת רחובות
נגד
זיו אייל באמצעות עוזי אביחי חגבי
הנאשם

החלטה

1. בפני בקשה בהתאם לסעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק או החסד"פ), בגיןה עתירה להגנה לקבالت נתונים באשר לכל התקדים שטופלו במהלך 3 השנים האחרונות בהם נחקרו חשודים בתקיפה הגורמת חבלה של ממש - לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), כולל תמצית עובדות המקרה תיאור החבלות שנגרמו, ואלו הועברו לטיפול היחידה להסדרים מותנים. לדברי בא כוח הנאשם, המידע נדרש לצורך ביסוס טענה של הגנה מן הצדק וכי סיורבה של המאשימה לשום ההליך בהסדר מותנה, מהוות אכיפה ברנית ועומדת בסתריה מहותית לעקרונות צדק והגינות משפטית.

2. ברקע הבקשה כתוב אישום שהוגש נגד הנאשם המיחס לו תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין. נטען כי בתאריך 23.6.2019 סמוך לשעה 17:00 הגיעו אורן שמיר ואריה קלן (להלן: אורן והמתلون בהתאמה), לבית שברחוב העמדות 1 בגיבתון שם מתגורר אביו של/OR צמוד אליו מתגוררים הנאשם ומשפחתו. זאת כדי לפנות את חפציהם שהיו מאוחסנים במחסן. על רקע דרישתו של הנאשם כי ייחדלו מפניו החפצים במחסן, שבו אחסנו גם חפצים יקרים ערך השיכים לו, החלו הנאשם והמתلون להתווכח ולהתקוטט. לאחר המתואר לעיל, בעוד המתلون שוכב על הקרקע ובעוד אורן אוחז בנאשם מאחור על מנת להרחקו מהמתلون, תקף אותו הנאשם בכך שבעט בפנוי שלא כדין ולא הסכמו, וגרם לו לחבלות של ממש בדמות דימום באחור האף, שנ שבורה, המתומה מתחת לארכות העין השמאלית ונפיחות בלתי שמאל. המתلون נזקק לטיפול רפואי ולשיישה ימי מחלה.

3. למען הסדר הטוב, אפרט את השתלשלות האירועים בתיק זה, הדיון בבקשת התנהל תחילת בפני כבוד השופט פינק ובהמשך הוועברה הבקשה לטיפולו של מותב זה.

ביום 20.4.2021 טרם מתן הכרעה בבקשתו ולביקשת הצדדים, התקיים הליך גישור ונעשה מאיץ להביא לשום ההליך בהסכם, אך ניסיון זה לא צלח. לאחר מכן הודיע בא כוח הנאשם כי בכוונתו לפנות ליועץ המשפטי לממשלה בבקשת לעיכוב הליכים ועל כן ובאישור המאשימה, ביקש להשנות את מתן ההחלטה. בהתאם הצהיר כי ככל שהיא צורך במתן החלטה, הודיע על כך תימסר לבית המשפט ובמועד מוגדר. הדיון נדחה מעט לעת בבקשת ההגנה לשם קבלת החלטת היועץ המשפטי לממשלה.

בפתח הדיון ביום 2.2.2022 הודיע בא כוח הנאשם כי הבקשה לעיכוב הליכים נדחתה, אך לנוכח סד הזמנים הקצר לא עלה בידייו להודיע על כך לבית המשפט. באותו המועד בית המשפט שמע את הצדדים, בחן טענותיהם והבהיר כי בכוונתו לדוחות הבקשה. למשמעות האמור, ביקש בא כוח הנאשם כי תינתן הזדמנויות נוספת לבית

המשפט לשנות את דעתו, בין היתר על ידי הצגת פסיקה עדכנית. וכך היה.

4. לאחר שמו צו ההליכים המקדמים, הגיע השעה להכריע בבקשת גופה. ולצורך כך ראיו שהוראות החוק העוסקות בהסדר מותנה ועיקרי הנחית הייעץ המשפטיא לממשלה מס' 4.3042 העומדת לצד (להלן: "הנחיתה"), יעדמו נגד עיני הקורא.

5. סעיף 76א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע כדלקמן:
- (ב) ראה טובע כי קיימות ראיות מספיקות לאישום בעבירה, רשאי הוא, על אף האמור בסעיף 62(א), שלא להעמיד חשוד לדין, ולהוציא לו הסדר ..., אם ראה כי נסיבות העניין בכללן מתאימות לאי-העמדה לדין נוכחות עריכת ההסדר ומילוי תנאים.
- (ג) לא יערך הסדר אלא בעבירה מסווג חטא או עוון, או בעבירה מסווג פשע המניה בתוספת הששית ...

(ד) תובע רשאי לסגור תיק בהסדר בהתאם שני אלה:

- (1) העונש המתאים לחשוד, לדעת התובע, לפי הוראות סימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, אינם כולל מאסר בפועל;
- (2) אין פרט רישום כהגדרתו בסעיף 2 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981, שנרשם בעניינו של החשוד, בחמש השנים שלפני ביצוע העבירה נושא ההסדר, לרבות הסדר שנערך בעבר, ואין חקירות או משפטים פליליים תלויים ועומדים בעניינו במשטרה או באותה רשות, לפי העניין, שאינם חלק מההסדר.
6. הנהניה מסדירה את שיקול הדעת של המאשימה בהחלטה האם להוציא לעורוך הסדר מותנה בהתאם לסעיף 76א לחוק. בין רשות העבירות בהן רשאית המאשימה, היא התביעה המשטרתית, לסימן הליך פלילי בהסדר מותנה, אפשר למצוא את עבירת התקיפה המיוחסת לנאים. עם זאת, לא בכל עבירה שבאה רשאית המאשימה לסימן הליך פלילי בהסדר מותנה, היא חייבת לעשות כן. שיקול הדעת המקונה למאשימה בהחלטה האם לסימן ההליך בהסדר מותנה, רחב. ודוק: רשות לא חובה.

7. בהחלטה אם לעורוך הסדר מותנה עם חשוד, על המאשימה לקחת בחשבון את נסיבות המקרה, ובכלל זה: נסיבות אישיות של החשוד (גלו של החשוד, מידת הפגיעה הצפiosa בחשוד או במשפחה כתוצאה מקומו של ההליך הפלילי, התנהגותו של החשוד ותרומתו לחברה); נסיבות ביצוע העבירה (העדר תכנון מוקדם, הרקע לביצוע העבירה, חלקו בעבירה, חלוף הזמן); תוכאות העבירה, לרבות נזק לא רב אשר נגרם או צפוי היה להיגרם מביצוע העבירה; התנהלות החשוד לאחר ביצוע העבירה (לרבות שיתוף הפעלה של החשוד עם הרשויות, הودאה ונטיילת אחריות, חריטה, מאכזים לתיקון הנזק ולפיצוי הנזק שנגרם ממנו); ונסיבות מקלות אחרות שיש בהן להטוט את הcpf מבחינת האינטרס הציבורי לסגירת התקיק בהסדר מותנה.

8. תנאי סף נוספים לעירication הסדר מותנה הם: העונש המתאים לחשוד לדעת המאשימה אינם כוללים מאסר בפועל (ובכלל זה מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות), לחשוד אין עבר פלילי בחמש השנים האחרונות ולא עומדים ועלויים נגדו תקנים נוספים.

9. המאשימה, ככל רשות מנהלית, צריכה להפעיל את שיקול הדעת המקונה לה בהחלטה האם לסייע ההליך בהתאם לאמות המדינה המחייבת רשות ציבורית והוא נהנית מהחזקת לפיה פעולותיה נעשות כדין ומtower מניעים ושיקולים ענייניים.

10. כידוע, ככל בית המשפט אינו משמש כ"תובע על", הוא אינו מחליף את שיקול דעתה של המאשימה בשיקול דעתו אלא במקרים חריגים (בג"ץ 3884/16 פלונית נ' השר לביטחון פנים (20.11.2017); בג"ץ 9443/16 התנועה למען איוכות השלטון בישראל נ' פרקליט המדינה (15.8.2017); בג"ץ 5699/16 היועץ המשפטי לממשלה (26.2.2008); בג"ץ 5675/04 התנועהiaeagainst the state' לאiocות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה(2004)). בכך כי שיקול דעתה של המאשימה אינו חף מביקורת, והתערבות בית המשפט בשיקול דעתה של המאשימה הוא באמצעות טענת ההגנה מן הצדק (דנ"פ 5387/20 רותם נ' מדינת ישראל (15.12.2021)). מכאן שבית המשפט ככל לא יתערב בשיקול דעתה של יחידה להסדרים מותנים, אלא אם ההחלטה עומדת בסתריה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית או שנפלו בה פגמים מנהליים שיש בהם להצדיק התערבות.

11. על רקע זאת, יש לבחון את בקשת הנאשם לקבל לידי מידע אודוט תיקים שנחקרו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וענין הסתיים בהתאם לסדר מותנה.

12. סוגיה זו של העברת רשימת כתבי אישום או תיקים שנסגרו בעבירה מסוימתנדונה בשנים האחרונות לא אחת בפסקת בית המשפט העליון. נקבע כי מקום של טענות מסוג זה להתברר בהתאם לסעיף 108 לחוק, אך אין בכך כדי לגרוע מזכותו של הנאשם, כמו כל אדם אחר, לפנות בבקשתה במסלול של חוק חופש המידע, ואולם לא יהא בכך כדי לעכבר את ההליך הפלילי. ההלכות בעניין זה ידועות ומכורחות ולא מצאת לחזור ולפרטן (עמ"מ 2398/08 מדינת ישראל נ' ס gal (19.6.2011); עמ"מ 1786/12 'ולאי נ' מדינת ישראל - המשרד לביטחון פנים (20.11.2013); עמ"מ 4922/15 מדינת ישראל נ' ויס (18.11.2015); בש"פ 2242/16 מדינת ישראל נ' מזרחי (31.3.2016); בג"ץ 9.12.2019 (להלן: עניין נווה).

13. בתוך כך נקבע כי על הנאשם הטוען לאכיפה בררנית בהליך הפלילי, להוכיח כי בוצעה לכואורה הבדיקה לא רואיה בין אלו שנתוניהם הרלוונטיים שוים. עוד נקבע כי על המבקש מידע לצורך ביסוס טענתו בדבר אכיפה בררנית, להניח תשתית ראשונית לצורך קבלת מידע הנוגע למדייניות האכיפה המפללה, וזאת מבלתי לקבוע מסמורות באשר לרף הנטול הראשוני הנדרש מה הנאשם (עניין נווה, בפס' 28-29). רק לאחר שהזוכה תשתית עובדתית מבוססת, מתערערת חזקת תקנות הרשות המנהלית והנטול יעבור אל כתפי האחרונה אשר תtabekash להוכיח כי האכיפה התבבסה על שיקולים ענייניים. בשלב זה, המאשימה יכולה להראות כי לא חריגה מדיניות האכיפה המקובלת במקרים דומים (ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פרץ, בס' 38 (10.9.2013)).

14. למעשה בית המשפט בשלב זה אינו נדרש להכריע באשר לקיומה או היעדרה של אכיפה בררנית, שכן בקשה לביטול כתב האישום אינה מונחת בפניו (וממילא אין זה השלב לדון בה), אלא השאלה היא האם עמד הנאשם בנטול הראשוני הנדרש, על מנת לחייב את המאשימה להעביר את מלאה המידע המבוקש לעיונו, או שמא עלה בדי הטענה להפריך נטול זה.

15. בא כוח הנאשם תマー בבקשתו בכ-20 מקרים דומים אותו איתר באתר היחידה להסדרים מותנים. לגישתו יש באלו לבסס את הנטול הראשוני ולהראות כי כענין שבמדייניות ובשגרה תיקים רבים בעבירה המียวצת לנאים ובמקרים חמורים בהרבה מועברים להליך הסדר מותנה ללא הגשת כתוב אישום. המאשימה בתגובה טענה כי למעט תיק אחד הדומה במעטתו, הדוגמאות שהובאו על ידי ההגנה אין דומות ל מקרה דין. ואין במקרה אחד דומה לכוארה בנסיבותיו, כדי להרים את הנטול הראשוני. המאשימה נימקה מדוע לטעמה, לא נמצא במקרה הפרטני מתאים וראו להסתיטים בהסדר מותנה וזאת לאחר שבקשתו נבחנה על ידי שני גורמים שונים ביחידת ההסדרים מותנים.

16. בחנתי את המקרים שהוצעו על ידי ההגנה, מדובר במידע חלקי ומעובד שנלקח מהאתר היחידה להסדרים מותנים, המתאר באופן כללי את נסיבות המקרה והנסיבות שהובילו לעריכת הסדר מותנה עם החשוד. בכך כי ישנה זהות בסעיף האישום, אך אין משמעות הדבר כי קיימים מאפיינים דומים בנסיבות של העבירה. המאשימה כאמור ביקשה להבחן ולהבדיל מעניינו של הנאשם את כל אחד מהקרים שהוצעו לפניה. חלק מהבדיקות אותן ערכה, מקבילותות עליו וחלק פחות. וכן במקרה אחד לפחות בעל מאפיינים דומים ל במקרה דין (פל"א 19/2022), אך לא כל השיקולים שנבחנו מונחים בפניו, ומילא אין בכך כדי לבסס את הנטול הראשוני המוטל על כתפי ההגנה. למוטר לציין כי כל תיק ותיק נבחן על פי נסיבותו, אופיו ומאפייניו הסכ索ן העומד ברקע האלים, טיבת ואופיה של האלים, תוצאות החבלה שנרגמה, גילאי התקוף והמותקף, הקשר בין השניים, נסיבותיהם האישיות וכיוצא>.

17. אך יש לצרף את העובדה כי המאשימה, ככל רשות מנהלית, נהנית מהחזקת לפיה פעולותיה נעשות כדי ומתר מניעים ושיקולים עניינים. חזקה כי המאשימה שקרה כל מקרה לגופו ווחלטויה מעוגנת בחומר הראית בנסיבות הפרטני ובעקרונות שהותוו בעניין עריכת הסדר מותנה או העמדה לדין. לא כל עבירה שבאה לידי המאשימה לסימן הליך פלילי בהסדר מותנה משמעות הדבר כי היא חייבת לסימן בהליך זה. המאשימה נהגה בנסיבות באופן שוווני כפי שנagara במקרים רבים של חשודים בעבירות עוון ולא רק בתקיפה הגורמת של ממש, כאשר תיק החקירה הועבר לבחינה של היחידה להסדרים מותנים, אך לא נמצא מתאים על ידם.

18. במקרה דין, מצאה המאשימה לאחר שבחנה את כל השיקולים הדריכים לעניין כי ראוי להעמיד לדין את הנאשם לנוכח נסיבות העשרה והמעשה, שכן העונש המתאים לדעתה, כולל מאסר בפועל. החלטה זו נמצאת בשיקול הדעת הרחב המוקנה למאשימה, והnymוקים שנמסרו לבית המשפט בהקשר לכך (נסיבות ביצוע העבירות, גילו של הנאשם והמתلون וההתוצאה החבלית שנרגמה), נמצאים בתחום הסבירות. לא עליה בידי ההגנה להוכיח ولو בנסיבות הראשוני, כי מדובר באכיפה ברונית ומפללה העומדת בוגnad לעקרונות צדק והגינות משפטית או שנפלו בה פגמים מנהליים, שהרי מדובר באכיפה חלקית, לגיטימית וראויה.

19. דברים אלו נכוונים בפרט כאשר אחד מהשיקולים אותם מביאה המאשימה בחשבון הוא התנהלות החשוד לאחר מעשה לרבות הודהתו של החשוד, נטילת אחוריות והבעת חרטה. ובעניננו, ההגנה בדיונים השונים ולרבנות בגישה, עמדה על קשיים ראייתיים וכן נשמעה בקובל רם וברור הטענה לפיה فعل הנאשם מתוך הגנה עצמית ולא בצד נקבעתיק לשמייעת ראיות. טענת ההגנה לפיה, אם תתקבל בבקשת הנאשם, והתיק יועבר ליחידת ההסדר מותנה ויערך עמו הסדר, אז הנאשם יודה במיחס לו, כשלעצמה מעורר קושי לא מבוטל. גם מן הטעם זהה, ספק רב אם טענתו של הנאשם בדבר אכיפת ברונית תוכל לעמוד.

20. להשלמת התמונה אומר כי עיינתי בפסקה הרבה שהוגשה על ידי ההגנה אך אין בה סטייה להכרעה כאן. אומר בקצרה. הוצגו החלטות בהן בית המשפט הורה על העברת מידע לידי הגנה באשר לתיקים אחרים שהסתמכו בהסדר מותנה לאחר שהונחה תשתיית ראייתית ראשונית לקוימה של אכיפה ברנית, אך כאמור אין זהה המקירה כאן (לדוגמא: תוי'כ 19-05-2021 ועדת מקומית לתכנון חדרה נ' עשתר (27.12.2021)). החלטות נוספות עוסקות בסמכותו של בית המשפט לבטל את כתוב האישום בטענה של אכיפה ברנית ובוחבה המוטלת על המאשימה לבחון האם הנסיבות מתאימות להתרבר בהסדר מותנה טרם העמדה לדין. במקרה אחד נקבע כי נפל פגם בהתנהלות המאשימה שלא בchnerה האמור עובר להגשת כתוב האישום (ת.פ. 19-09-2021 מдинת ישראל נ' אלגרבלי (6.7.2020)). ובמקרה אחר המאשימה התבקשה לבחון האפשרות פעם נוספת (תוי'כ 15-01-2022 ועדת מקומית לתכנון חדרה נ' עטן (17.1.2016)). מקרים חלים אלו אפשר להתרשם כי אלו היו יפות ונכונות בשעתו, כאשר אופן "שם ההסדר המותנה היה בהתקוותו, ובהתנהלות המאשימה נפלו פגמים בעיקר מנהליים. לא כך הדבר כאן.

21. א██סם, על מנת להוכיח את מסירת המידע המבוקש, לא די באמירה כללית לפיה המאשימה נקבעה ב"אכיפה ברנית" אלא שבמקרה דין, לא עליה בידי הנאשם לעמוד, ولو בנטול הריאוני להצביע על הבדלים באכיפה בתוך קבוצת השווין עמה נמצא ולא עליה בידי הראות כי המאשימה נקבעה באכיפה ברנית, להבדיל מאכיפה חלקית לגיטימית ורואה. לא נפלו פגמים בהתנהלות המאשימה, אשר בבחינת מעלה מן הצורך בchnerה את המקירה הפרטני פעם נוספת ומוצא כי נסיבות העניין אינן מאפשרות סיום ההליך בהסדר מותנה ומצדיקות העמדתו של הנאשם לדין וזאת בדומה לנאים רבים אחרים.

לאור כל האמור, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ז אדר ב' תשפ"ב, 30 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

המציאות תעבור ההחלטה לצדים.